

Sygn. akt I C 1032/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Katarzyna Wysowska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2017 r. w Jaśle

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko S. F.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1032/17

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Jaśle z dnia 14 listopada 2017 r.

Pozwem wniesionym w dniu 29.05.2017 r. (...)we W. domagał się od pozwanej S. F. zapłaty kwoty 1.860,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Uzasadniając żądanie powód podał, iż dochodzona kwota stanowi niespłaconą należność z tytułu umowy bankowej nr (...) zawartej przez pozwaną z (...) Bank S.A. w dniu 25.02.2009 r., którą powód nabył od S. A. (S.A.) Oddział w Polsce w drodze umowy przelewu wierzytelności z dnia 17.04.2015 r. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się należność główna w wysokości 1.238,68 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 622,17 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy, odsetki ustawowe naliczane przez powoda od należności głównej za okres po dniu cesji wierzytelności do dnia 31.12.2015 r. oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu. Zdaniem powoda, dowodem istnienia przysługującej mu wierzytelności oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na stronie pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 25.05.2017 r., podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu. Według powoda osnowa wyciągu dokładnie precyzuje źródło i rodzaj przysługującej mu wierzytelności wraz z potwierdzeniem faktu dokonanej cesji (k. 3 - 5).

Prawidłowo zawiadomiona pozwana S. F. nie stawiła się na rozprawę w dniu 14.11.2017 r., ani nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Wobec nieobecności pozwanej, prawidłowo zawiadomionej o terminie rozprawy, Sąd w dniu 14.11.2017 r. stosownie do regulacji art. 339 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Zgodnie z dyspozycją tego przepisu, jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Utrwalony w judykaturze i niekwestionowany w nauce jest pogląd, że przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1958 r., 1 CR 969/57, LEX, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 1967 r., III CRN 175/16, LEX, z dnia 15 marca 1996 r., I CRN 26/96, LEX, z dnia 6 czerwca 1997 r., I CKU 87/97, LEX). Jeżeli zatem w świetle przytoczonych przez powoda okoliczności, brak jest podstaw do uwzględnienia żądania pozwu, sąd wyrokiem zaocznym powództwo oddał (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX). Oceny zgodności z prawdą twierdzeń powoda należy dokonać na podstawie materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy.

Należy pamiętać, że uregulowanie zawarte w art. 339 k.p.c. ma zastosowanie do przepisów o procesie i postępowaniach odrębnych w sytuacji, kiedy ogólne warunki formalne pisma procesowego inicjującego postępowanie cywilne określa art. 126 k.p.c., który w § 1 pkt 3 stanowi, że każde pismo procesowe powinno zawierać osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, a ponadto postępowanie to zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności, nakłada na strony obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 6 k.c. i art. 233 k.p.c.).

W świetle tychże zasad to na powodzie w przedmiotowej sprawie spoczywał obowiązek udowodnienia okoliczności istotnych dla uwzględnienia powództwa, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz jej skutecznego nabycia w drodze cesji wierzytelności od poprzedniego wierzyciela.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, że dochodzone przez niego w pozwie roszczenie jest zasadne. Dowody, na które się powołał w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 25.05.2017 r. (k. 9), potwierdzonej za zgodność z oryginałem umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17.04.2015 r. zawartej między powodem a S. A. (S.A.) Oddział w Polsce wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 10 - 14) oraz kopii pisma z dnia 12.04.2017 r. (k. 15) nie są wystarczające do uwzględnienia powództwa.

Z treści uzasadnienia pozwu wynika bowiem, iż powód swoje żądanie oparł na fakcie nabycia wymagalnej wierzytelności wynikającej z umowy bankowej nr (...) z dnia 25.02.2009 r., przysługującej cedentowi S. A. (S.A.) Oddział w Polsce od pozwanej S. F., dowodem czego, zdanie powoda jest umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 17.04.2015 r. zawarta między powodem a S. A. (S.A.) Oddział w Polsce wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy (k. 10-14). Jednakże w piśmie z dnia 12.04.2017 r. skierowanym do pozwanej powód wskazał, iż dotyczy ono wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki zawartej z (...) Bank S.A. (k. 15), a z kolei przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 25.05.2017 r. dotyczy wierzytelności nabytej od S. A. (S.A.) Oddział w Polsce.

Wskazana powyżej niekonsekwencja w oznaczeniu cedenta czyni wątpliwymi twierdzenia powoda, że na podstawie art. 509 k.c. przysługuje mu dochodzona wierzytelność nabyta w drodze umowy cesji z dnia 17.04.2015 r. Skoro więc powód podnosił, że cedentowi ((...) S.A. Oddział w Polsce) przysługiwała dochodzona niniejszym pozwem wierzytelność, to w jego interesie było wykazanie, że pomiędzy wierzycielem pierwotnym, tj. (...) Bank S.A. a S. A. (S.A.) Oddział w Polsce zachodzi tożsamość podmiotowa albo, że miał miejsce ciąg cesji. Tymczasem powód nawet nie wskazał, że takie przekształcenie miało miejsce. Podkreślić również należy, iż powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika był wzywany już na etapie postępowania upominawczego o przedłożenie umowy pierwotnej i dokumentu, z którego wynikałoby przejście wierzytelności z pierwotnego wierzyciela na S. A. (S.A.) Oddział w Polsce, jednakże bezskutecznie (por. k. 23).

Wątpliwości Sądu budzi także wysokość dochodzonego roszczenia. Powód nie wykazał w sposób wiarygodny, na jaką kwotę zawarta była umowa pożyczki nr (...) z dnia 25.02.2009 r. między pozwaną a zbywcą wierzytelności, kiedy doszło do jej wypowiedzenia, jakie były warunki w zakresie naliczania odsetek i jaką wysokość odsetek przewidywała powyższa umowa. Bowiernie stosownie do art. 509 k.c. nabywca wierzytelności nabywa prawa z przelanej wierzytelności w takim zakresie w jakim wierzytelność ta przysługiwała zbywcy. Jest to wyrazem podstawowej zasady prawa cywilnego, zgodnie z którą cedent nie może przenieść na cesjonariusza więcej praw niż sam posiada. Rzutuje to na pozycję prawną dłużnika, która nie może ulec pogorszeniu na skutek dokonania przelewu wierzytelności.

Powód nie przedstawił pierwotnej umowy pożyczki i uznał, że wystarczającym dowodem na istnienie i wysokość zobowiązania pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 25.05.2017 r. Jednakże należy wskazać, że dane przedstawiane w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowią dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 czerwca 2013 r., V CSK 329/12, LEX).

Jako niewystarczające należy ocenić również pismo powoda, skierowane do pozwanej z dnia 12.04.2017 r., co do warunków spłat istniejącego zadłużenia. Przedstawione w takiej formie dowody stanowią dokumenty prywatne powodowego funduszu, które zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowią jedynie dowód tego, że osoby które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w dokumencie. Przy tym należy zwrócić uwagę na art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896), który wprost stanowi, że co prawda wyciągi z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego mają moc prawną dokumentów urzędowych, jednakże nie w postępowaniu cywilnym.

W postępowaniu tym tego rodzaju dokumenty zostały pozbawione mocy prawnej dokumentu urzędowego i są traktowane jako dokumenty prywatne.

Powyższe okoliczności zaistniały w niniejszej sprawie, w szczególności fakt nieprzedstawienia umowy pierwotnej i dokumentu potwierdzającego przejście wierzytelności z pierwotnego wierzyciela na rzecz S. A. (S.A.) Oddział w Polsce oraz związanej z tym niemożliwości zweryfikowania przez Sąd istnienia, rozmiaru i wysokości zobowiązania pozwanej, wzbudzają wątpliwości Sądu co do przytoczonych przez powoda okolicznościach faktycznych i skutkują oddaleniem powództwa.